

МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО У ВИЩІЙ ШКОЛІ: ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-500-9-77>

НАРИСИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОРНЕЛЯ СЯТЕЦЬКОГО

Бойчук А. С.

молодша наукова співробітниця науково-дослідного сектору

Дрогобицький державний педагогічний університет

імені Івана Франка

м. Дрогобич, Україна

аспірантка кафедри музикознавства та культурології

Сумський державний педагогічний університет

імені Антона Макаренка

м. Суми, Україна

В кожному регіоні України є чимало відомих виконавців-вокалістів, педагогів, чи тих, які уособлюють і те, і інше. Саме їх талановиті голоси та педагогічні уміння формують та популяризують виконавські традиції певного краю. Дрогобищина славиться своїми вокальними, хоровими та інструментальними традиціями, які вплетені у регіональні особливості, інституційні процеси, творче самовираження.

У цьому контексті варто виокремити ім'я відомого співака краю, заслуженого працівника освіти України, професора **Корнеля Кіндратовича Сятецького**. Пізнаваний та проникливий лірико-драматичний тенор, філігранність якого заворожувала українського та європейського слухача, а також збирала повні глядацькі зали Канади та США.

Маєстро Сятецький – учень та послідовник основоположника Дрогобицької вокальної школи Миколи Копніна. Саме у його класі навчалися знані сьогодні співаки, народні артисти України Б. Базиликот, М. Шуневич, М. Шалайкевич, І. Кушплер, І. Мацялко та ін. Проте, увібрати найкраще від свого педагога і продемонструвати високе мистецтво українського *bel canto* зумів тільки Сятецький, якого без перебільшення називали *дрогобицьким соловейком* [2].

Корнель Сятецький – багатогранна особистість, яка у своїй насиченій щоденній праці зуміла поєднати творчо-виконавську, концертну, педагогічну та адміністративну діяльність. Як виконавець –

він вимогливо та самокритично працював над своїм голосом до останніх днів життя (82-річному віці), перебуваючи у відмінній вокальній формі та володіючи відпрацьованим звучанням у всіх вокальних регістрах, у будь-якій теситурі.

У невтомній роботі над власним голосом, Маестро відшліфовував сконцентрований, формантно-точний звук, із обов'язковою артикуляційно-дикційною чіткістю. В пріоритеті було «металеве звучання» голосу, при цьому, зберігалась еластична політність, легкість звучання та збереження природньої тембральної барви. Чимало з вищенаведених вокальних вимог Сятецький унаслідував саме від Копніна, дізнаємося зі спогадів незмінного концертмейстера маестро Володимира Баб'яка [1].

Своє майстерне виконавське уміння Корнель Кіндратович вдало реалізовував в педагогічній діяльності, передаючи своїм студентам найкращі знання зі свого багаторічного досвіду. Навчатися у Сятецького було мрією багатьох вокалістів різних регіонів та ЗВО, які приїжджали на заняття, щоб хоч раз у тиждень попрацювати з педагогом-легендою. Це і не дивно, адже заняття професора були не звичайної структури, як прийнято – розспівки-репертуар, а поміж цим, з низкою цінних повчань та коментарів. Великий акцент у яких, ставився на голосі, як фізіологічному інструменті, з розкриттям у ньому процесу звукоутворення в основі та звучання, крізь призму усвідомлення, психологічного аналізу та апперцепції. Сятецький ставився з повагою до голосів, вважаючи їх найкращим виразовим засобом індивідуума та дзеркалом душі. Викладач Сятецький не шкодував своїх знань та методичних настанов для тих, хто звертався за професійною порадою та рекомендаціями, адже кожна його підказка була виткана незбагненим практичним досвідом.

Маючи унікальну здатність ілюструвати як чоловічі, так і жіночі партії у творах, професор викликав неабияке захоплення у своїх учнів, мотивуючи їх до ще більшої праці над собою [2]. Окрім ретельного виправлення різних огріхів голосів своїх учнів, Корнель Кіндратович виховував вокальну міцність та витримку в силі звучання на опорі, в позиції, в майстерному веденні звуку, в штриховому аспекті та динамічних контрастах, при цьому, в незалежності від акустики приміщення.

За свою багаторічну педагогічну практику, Корнель Кіндратович виховав ціле гроно потужних вокалістів, серед яких: відомі співаки, народні артисти України І. Попович та М. Шалайкевич; заслужений діяч мистецтв України А. Ороновський; соліст хору Віденської опери С. Савран; соліст Львівської опери Ю. Трищівський та артисти оперного хору Б. Полюга та Х. Жук; солістка Заслуженої академічної капели України «Трембіта» Я. Крилошанська; соліст Львівського академічного обласного музично-драматичного театру імені Юрія Дрогобича Р. Герилів. З під крила професора були вийшли чудові викладачі-

вокалісти музично-педагогічного факультету Дрогобицького ДПУ ім. І. Франка П. Гушоватий, М. Лев, Є. Марченко, Б. Пиц [4; 5]. Із поміж учнів, вирізняється Віктор Янковський, з яким Професор займався до останніх своїх днів, приїжджаючи до Польщі, поміж виступами.

Таким чином, педагогічна діяльність Корнеля Сятецького стала інструментом наочної демонстрації професіоналізму та утвердження Дрогобицької вокальної школи крізь призму поколінь [2; 3]. Ми, його учні та послідовники у своїй практиці звертаємось до методичних принципів, які Професор використовував у повсякденній викладацькій роботі формуючи сучасну генерацію співаків. Тому, спектр педагогічної діяльності К. Сятецького постає мотиваційним чинником у соціокультурному просторі сьогодення.

Література:

1. Баб'як В. Кузня талантів. *Галицька зоря*. 1991. 25-28 грудня.
2. Бойчук А. Постать Корнеля Сятецького в контексті Дрогобицької вокальної школи. *Music art of the 21st century: Scientific monograph*. Riga, Latvia: «Baltija Publishing», 2025. С. 47–66.
3. Душний А., Сторонська Н., Салій В. Корифеї Дрогобицької вокальної сцени Корнелій Сятецький та Богдан Базиликот: виконавський та педагогічний аспекти діяльності. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка* / [ред.-упоряд. М. Пантук, А. Душний, В. Ільницький, І. Зимомря]. Дрогобич: Видавничий дім «Гельветика», 2023. Вип. 60. Том 2. С. 47–54.
4. Мартинів Л. Громадська, виконавська та педагогічна діяльність К. Сятецького в соціокомунікативному та культурологічному вимірах. *Музикознавчі студії інституту мистецтв Волинського національного університету імені Лесі Українки та Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського: зб. наук. пр.* / [ред. кол.: В. Рожок, В. Посвалюк та ін.; упоряд. О. Коменда]. Луцьк: Волин. НУ ім. Лесі Українки, 2011. Вип. 7. С. 125–134.
5. Пиц Б., Душний А. Кафедра народних музичних інструментів та вокалу Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка: наук.-іст. довід. Дрогобич: Посвіт, 2011. 196 с.